

Mexikó az UFO-kutatók Mekkája. 1883-ban José Bonilla csillagász itt látott több mint 300 azonosítatlan repülő objektumot áthaladni a Nap előtt, miközben a napfolttevékenységeket tanulmányozta. 1974. augusztus 25-én a Coyame város közelében történt égi karambolról számoltak be, amely során egy UFO és egy kisrepülőgép ütközött össze egymással. Az esetet katonai vizsgálat és persze eltussolás követte. 2004-ban a légierő pilótái infravörös kameráikkal több UFO-t kaptak lencsevégre miközben drogsempészek után kutattak.

A Bereniké Haja csillagkép Kapcsolat követői

a magas idegenekkel

Számos földönkívüliekről szóló beszámolóban olvashatunk arról, hogy ezek a lények a Plejádokról, a Szíriuszról vagy az Orionról látogatnak hozzánk a Földre. Paul Villa esetében az igencsak magas idegenek állítólag a Bereniké Haja nevű csillagképből kerestek fel bennünket. Annak idején Villa nem csupán hihetetlen élménysorozatáról számolt be a nyilvánosságnak, hanem megdöbbentő fotókat is készített az űrjárművekről, amik még az USA légierőjének egyik pilótájának figyelmét is felkeltette.

Világok sokasága

Az indián-spanyol származású Apolinar Paul Villa 1953-ban, harminchét éves korában a kaliforniai Long Beachben lakott. Addigi élete akkor változott meg teljesen, amikor egy napon hirtelen késztetést érzett arra, hogy a tengerpartra menjen. Ezt ő maga sem értette, mert ilyen korábban még sosem fordult elő vele, de hajtotta a kíváncsiság és nekiindult az útnak. Amikor a partra ért a környéken csupán egyetlen furcsa személyt látott, aki több mint két méter magas volt. Villa el akarta kerülni, ő azonban a nevéen szólította és a fejében rengeteg információt kezdett el hallani. Kiderült, hogy az illető – aki szinte ugyanúgy nézett ki, mint egy földi ember – egy földönkívüli, és éppen telepatikusan kommunikálnak egymással. Villa meglátott a zátony felett lebegni egy repülő korongot és az idegen megkérdezte tőle, hogy szeretne-e a fedélzetére lépni? Nem habo-

zott és még ha kicsit félt is, azonnal igent mondott. Végül is nem tudhatta, hogy mi vár rá odafent és hogy az idegenek békés szándékúak-e?

Villa a hajó fedélzetén több lényt látott. Mindegyikük emberszerűnek tűnt, de alakjuk mégis finomabbnak látszott, mint a földieké. Nemcsak a nők, de a férfiak is gyönyörűen néztek ki, szinte androgün vonásaik voltak. Úgy tűnt, hogy nagyon magas szintű technológiai, filozófiai és tudományos ismeretekkel rendelkeztek. Az idegenek egy hasonlaltal éltek, miszerint a Föld olyan, mint egy homokszem a tengerparton, ugyanis rajtunk kívül még rengeteg lakott világ létezik az univerzumban. Elárulták Villának, hogy az emberiséget régóta figyelemmel kísérik és a háttérben maradványosan segíteni próbálják a fajunkat. Végül leszállították a hajóról és jó ideig nem találkoztak egymással.

Villa a későbbiekben feleségével átköl-

tözött Mexikóba, ahol az idegenek ismét felvették vele a kapcsolatot és éveken keresztül folytatódtek a találkozások. 1963-ban telepatikus módon üzentek neki, hogy menjen el egy adott helyszínre – ami általában egy kietlen vidék volt -, ahol egy hajó

fogja várni. A férfi a fényképezőgéppel együtt szállt be a teherautójába. Amikor megérkezett a helyszínre, azt látta, hogy egy csészealj landolt és abból négy nő, valamint öt férfi száll ki. Mindannyian olyan magasak voltak, mint a 10 évvel ezelőtti illető. Szorosan testhezálló ruhát viseltek, hajuk színe szőke vagy fekete volt, és több nyelven is tudtak beszélni. Elmondták, hogy a Bereniké Haja csillagkép egyik bolygójáról jöttek és megengedték Villának, hogy fényképeket készítsen a hajóikról.

Ezek a lények többféle szerkezetet használtak annak érdekében, hogy megvizsgálják a bolygónkat és annak légkörét. Ezek egy része leginkább egy távirányítású drónhoz hasonlított, ezen felül gömb alakúak voltak. A fotók az egész világot bejárták és az egyik leghíresebb UFO-képek közé sorolhatjuk őket – többnyire részletességük és élességük miatt. Ezek a felvételeket számtalan tévéműsorban, újságban bemutatták.

Ellentmondásos vélemények

A képek alapján később többen úgy gondolták, hogy Villa csak hegesztett néhány modellt, amiket damillal lógatott és így készítette a fotóit. Az amerikai légierő azt közölte, hogy a fényképek egyszerű hamisítványok és levegőbe dobott, kisméretű tárgyakról van szó. Az eset felkeltette Wendelle C. Stevens figyelmét, aki az

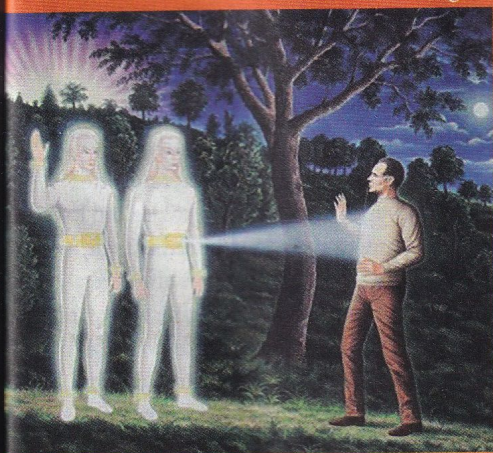

Egyesült Államok Légierijénél volt pilóta. Később a kapcsolattartók eseteire specializálódott és két tucat olyan könyvet jelentetett meg a földönkívüliekről, amelyek a kontaktokra koncentráltak.

Wendelle többször találkozott Villával, elbeszélgettek az élményeiről, valamint szakemberekkel elemeztette a fotóit. Úgy ítélte meg, hogy azok egyáltalán nem hamisítványok és kutatásai eredményeit a „Paul Villa titkos élete” című könyvében publikálta. A felvételeken jól látszik a táj és Villa autója, amik nagyon fontos támpontok a távolságmérések szempontjából. Kiderült, hogy a fények és árnyékok életszerűek, tehát a képen szereplő csészéaljak nem

Inkább csatornázzunk!

Villa volt a kapcsolattartó mozgalom egyik utolsó nagy neve, majd szépen lassan megváltoztak a beszámolók főbb motívumai. Az emberek immár nem fizikai, hanem telepatikus és más mentális élményekről számoltak be. A fáma szerint ez azért történt, mert a fizikai találkozások során az emberek túlságo-

san a megélt események anyagi jellegű voltát domborították ki, nem azokat az üzeneteket, amelyeket a földönkívüliek fontosnak tartottak közölni az emberiséggel. Az úgynevezett csatornázás és telepatikus kapcsolatfelvételek során ilyesmi nem történhet, mert az érzékszerveket semmi más nem köti le, csakis az üzenet befogadása.

apró modellek, hanem nagyméretű tárgyak, amik a levegőben lebegnek vagy a fák lombkoronáit sűrölik. A fotókat Gabriel Green is kielemezte, aki az ötvenes években az MGM filmstúdiónál dolgozott és AFSCA (Amalgamated Flying Saucer Clubs of America) nevű világhírű UFO-kutató szervezet alapítója volt. Green úgy gondolta, hogy ha ezek a fényképek hamisítványok, akkor az egyik legjobbak lehetnek, mert nem talált csalásra utaló nyomokat.

Mint említettük, bizonyos hajók távvezérlésű robotszondák, amelyek alig 1-2 méteresek. A fotókon is láthatók, amelyekre a kételkedők így rámondhatják, hogy azokat Villa barkácsolta. Pedig nagyon jól tudjuk, hogy az elmúlt évtizedek során a technológiai jellegű fejlődés során mindenki a méretek minimalizálására fektette a hangsúlyt. Ebből kiindulva miért lenne meglepő, ha a földönkívüliek nem mindent a gigantikus anyahajóikkal intéznének el?

Technológiai demonstrációk

Akárhogyan is, de a találkozások a hatvanas években tovább folytatódtak és az idegenek egyre több információt adtak át a kiválasztottnak. Többek között beszéltek a fejlett technológiájukról, hogy az űrhajók meghajtáshoz nem használnak fűvókákat vagy rakétákat, mint mi, hanem a repülő korongjaik peremén lévő „portok” felelősek a mozgásért. Ezek automatikusan kinyílnak, avagy bezáródnak, attól függően, hogy a világűrben vagy egy bolygó légkörében tartózkodnak. A csészéaljak mesterséges gravitációt hoznak létre és ezért tudnak kitűnően manőverezni, hirtelen irányt változtatni vagy a levegőben megállni.

Az idegenek még fegyverbemutatót is tartottak! A csészéaljból kilőtt sugárral meggyújtották az egyik közeli bokrot, aztán eloltották a tüzet. A bemutató ellenére hangsúlyozták, hogy az emberi faj nagyon

agresszív és harcias viselkedése óriási probléma. A legerősebb erő az Univerzumban nem más, mint a szeretet és a békesség, ami összekovácsolja az élőlényeket és más bolygók lakói eszerint élnek. Villának tudtára adták, hogy ne reménykedjünk abban, hogy valaha a kezünkbe adják a technológiájukat, mert azzal még nagyobb veszélybe sodornánk a civilizációnkat.

Az idegenek szívárogtatásai

A Bereniké lakói elmondták, hogy az 1964-ben felbocsátott Mariner-4 Mars szonda több fotóját nem hozta nyilvánosságra az amerikai kormány. Ezeket egyértelműen fellelhetőek az idegenek építményei a vörös bolygó felszínén. Sőt, a planéta két holdja, azaz a Phobosz és a Deimosz mesterséges égitestek és valójában üregek. Ezekben a földönkívüliek bázist alakítottak ki, hogy közelebb legyenek a Földhöz, és innen indítsák el a kutató hajóikat. Ez abból a szempontból is érdekes, mert Villa népszerűségének lecsengése után rengeteg összeesküvés-elmélet látott napvilágot ezekkel a holdakkal kapcsolatban. A tudósok még abban sem értnek egyet, hogy valójában honnan származik a Phobosz!

Dr. Frederick Singer szerint - aki Dwight D. Eisenhower elnök űrfejlesztési tanácsadója volt - a Mars holdja tényleg mesterséges lehet, mert mozgásáról és sűrűségéről rendellenes adatokat kaptak. Az egyik fotón még egy érdekes alakzatot is felfedeztek, ami egy monolitra emlékeztet és 85 méter magas. Edwin Buzz Aldrin űrhajós egy interjúban elmondta, hogy nagyon szeretné, ha ezt a NASA a közeljövőben közelebbről megvizsgálná.

Villa azt is megtudta az idegenektől, hogy az asztronautáink - a Gemini 4 legénysége - UFO-t láttak a küldetésük során. James McDivitt asztronauta még fotót is készített a henger alakú tárgyról, ami bejárta a világsajtót és viták sorozatát gerjesztette.

Villa találkozásai egészen a hetvenes évekig tartottak, de végül el kellett költöznie a lakóhelyéről, mert folyamatosan zaklatták. A félreeső Los Lunasban talált menedéket és csupán kevés barátjának adta meg az elérhetőségeit. Az évek folyamán leszokott a dohányzásról, mert az űrbéli barátai azt mondták, hogy így növelheti telepatikus képességeinek erejét. Villa 1982 szeptemberében hunyt el. A tapasztalatairól szóló, több mint 800 oldalt kitevő kéziratait a mai napig nem publikálták. Ha egyszer nyilvánosságra kerülnek sokkal több információ láthat napvilágot a földönkívüliekkel és ezzel a rendkívüli esettel kapcsolatban.

MISKOLCI LÁSZLÓ